

**Nicolai Cavssini Trecensis E Societate Iesv, De Eloquentia
Sacra Et Hvmana**

Caussin, Nicolas

Coloniae Agrippinae, 1626

Descriptiones Inanimorum. Insulae Fortvnatae. Ex Platone, in Axiocho.
Descriptio CIV.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-68724](#)

Et mari in lacus eorum apertos, atque ibi
saltamenta populari, convertit in se custo-
dum iudicationem assiduitate furii immo-
dici. Sepes erant his obiectae, sed has tran-
scendebat per arborem, nec deprehendi po-
tuit nisi canum sagacitatem. Hi redeuntem
circumvagare noctu, concitique custodes ex-
pauere nouitatem. Primum omnium ma-
gnitudo inaudita erat, deinde color muria
obliti odore diri. Quis ibi polypum expecta-
set, aut ita cognosceret? cum monstro dimi-
care sibi videbantur. Namque & afflau ter-
ribili canes agebat, nunc extremitate crinibus
flagellatos, nunc robustioribus brachijs
clavarum modo incusso, & reque multis tri-
dentibus confici potuit. Ostendere Lucullo
caput eius dolij magnitudine, amphorarum
xv, capax, atque (vt ipsius Trebii verbis v-
tar) barbas, quas vix vtroque brachio con-
plicet, clavarum modo torosas, longas
pedum acetabulis siue caliculis vernalibus
peluum modo, dentes magnitudini respon-
dentes. Reliqua asseruata miraculo, perpen-
dere pondo dccc.

E C H I N V S.

Ex Ambrol. l. 5. Hexam. c. 9.

Descriptio CII.

Echinus animal exiguum, vile, ac despisi-

cabile (marinum loquitur) plenumque index
futuræ tempestatis, aut tranquillitatis ad-
nuntius esse solet nautigantibus. Denique,
cum procellam ventorum sentierit, calcul-
sum validum arripit; & emique velut sa-
burram vehit, & tanquam anchoram tra-
hit, ne excutiarur fluctibus. Itaque non su-
is se liberat viribus, sed alieno stabilit, & regit
pondere.

P O M P I L V S
natans.

Ex Plin. lib. 9. cap. 31.

Descriptio CIII.

POMPILVS lupinus in summa æquo-
rum peruenit, ita le paulatim subrigens,
vt emissa omni perfusum aqua, ve-
lut exoneratus sensu, facile nauiget. Post
duo prima brachia retorquens, membran-
am inter illa mira renuitatis extendit.
Qua vesicante in auras, cæteris subremi-
gans brachijs, media cauda v. gubernaculo
se regit. Ita vadit alto, liburnicarum gau-
dens imagine, & si quid paucis in-
terueniat, hausta se mergens
aqua.

D E S C R I P T I O N E S I N-
animorum.

I N S V L A E F O R T V N A T A E.

Ex Platone, in Axiocho.

Descriptio CIV.

Oστις μὲν οὖν ὁ διηγέμων ἀγαθὸς
ἐπέκεινος τερεψ, εἰς τὸν εὐτελέντινον χαρέον
οἰκιζόντας, ἔνθα ἄφθονοι πολὺς παγ-
κάρπων γυνῆς βρύσοι. πηγαὶ δὲ ὑδάτων πο-
λλαρῶν μέσσαι, παντοῖο δὲ λεμνῶνες διθετικο-
κήλοις ταριχόρριφοι. Διατελεῖ δὲ φιλοσό-

VIBUSCVM QV E in vita sors melior
aspirauerit, sedes incolunt priorum, v-
bi omnes horæ scinent omnigena fru-
ctuum ubertate, fontes puris labuntur a-
quis, varijs prata floribus innuicta ver-
nant. Conuentus sunt Philotophorum, thea-
tra poectarum, exultantium coronæ, musici
cccc que

φωρ, καὶ θεάσα πεικτόν, καὶ κύκλου χροὶ, καὶ
μέσην αἰχθυματα, συμπόσια τε πλατε-
λῆ, καὶ εἰλατίνας μέτοχοι γένοτοι, καὶ ἀκήρα-
τος ἀλυπτα, καὶ οὐδὲ θεάσα, οὐτε γέρχεται,
μασθοδρομ, οὐτε δάλωτε έγγινεται, ἀλλ
εὐχρατος ἀπὸ χείρας ἀπολαός ήλιος ἀκτίον
εὐαγρινά μέρη.

que concentus: ad hæc instructa genialiter
conuinua, & ipsa se suggestens virtus afflu-
entia, indolentia immoralis, iucunda virtus
ratio. Non enim frigus illis, non æstus est
gravis, sed temperatus aer funditur, mitibus
foliis radijs illustratus.

M V N D V S.

Ex Minutio Felice, in O-
ctauio.

Descriptio C V.

QVID enim potest esse tam apertum,
Iam confusum, tamque perspicuum,
cum oculos in cœlum sustuleris, & que-
sunt infra, supraque, lustraueris, quām esse
aliquid nūne piaſtantissimæ mentis, quo
omnis natura inspiretur, moueat, alatur,
gubernetur? Cœlum ipsum vide, quām latè
tendit, quām rapide voluitur, vel quod in
noctem astris distinguuntur, vel quod in di-
em sole lustratur: iam scis, quod sit in eo
summi moderatoris mira, & diuina libratio:
vide & annum, vi solis ambitus faciat, &
mensem s. vide ut Luna auctu, senio, labore
circumagat. Quid tenebrarum, & luminis
dicam recursantes vices, vt sit nobis operis,
& quietis æterna reparatio? Relinqua
verò astrologis prolixior de syderibus ora-
tio, vel quod regant cursum nauigandi, vel
quod arandi, metendique tempus indicant:
qua singula, non modo vt crearentur, fie-
rent, disponerentur, summi opificis, & per-
fectæ rationis eguerunt, verum etiam senti-
ti, perspici, intelligi, sine summa soler-
tia, & ratione non possunt. Quid, cum ordo
temporum, hac frugum stabili varietate dis-
tinguitur? nonne auctorem suum, paren-
temque testatur, ver æquè, cum suis floribus,
& æstas cum suis mellibus, & autumni
maturitas grata, & hyberna oliuitas necessa-
ria: qui ordo facile turbaretur, nisi maxima
ratione consisteret.

Iam prouidentia quantæ? ne hyems sola
glacijs voraret, aut æstas sola ardore torret,

autumnū, & veris inserere medium tempera-
mentum, & per sua vestigia reverentia anni
occulti, & innoxij transitus laberentur. Ma-
ri intende, lege littoris stringitur; quicquid
arborum est, vide quām ē terræ visceribus
animatur; aspice oceanum, refluit reciprocis
vestibus; vide fontes, manant venis perenni-
bus; Fluuios intuere, eunt semper exercitus
lapibus.

Quid loquar apte disposita recta monti-
um, collium flexa, porrecta camporum? Quid
ve animantium loquar aduersus se in-
lam multiformem? Alias armatas com-
bus, alias dentibus septas, & fundatas vul-
gulis, & spicatas aculeis, aut pedum celesti-
tate liberas, aut elatione pinnarum: Ipsa pre-
cipue formæ nostra pulchritudo, Deum
fateretur artificem. Status rigidus, vultus e-
rectus: oculi in summo, velut in specula
constituti: & omnes cœteri sensus, velut
in arcē compoſiti. Longum est ite per si-
gula, nihil in homine membrorū est, quod
non & necessitatis cauſa sit, & decoris, &
quod magis mirum est, eadem figura omnibus,
fed quædam uniuersæ lineamenta de-
flexa, sic & similes uniuersi videmur, & in-
ter se singuli dissimiles inuenimur. Quid
nascendi ratio, quid cupidō generandi: non
ne à Deo data est? & vt vbera parvū matu-
rescente lactescant, & vt tener fœtus v-
berate lactei roris adoleſcat.

Vide que Marcus Tullius habet in se
argumento libro secundo de natura Die-
rum.

PARA